

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

ΠΑΣΧΑ 2015

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ Ε Π Ι Τ Ω Α Γ Ι Ω Π Α Σ Χ Α

Πρός
τόν Ἱερό Κληῖρο
καί τόν εὐσεβῆ λαόν τῆς Μητροπόλεώς μας

«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός καί δοξάσατε Χριστόν
τόν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»!

Πατέρες καί ἀδελφοί μου,

Αὐτή τήν πρόσκληση μᾶς ἀπευθύνει ἡ Ἐκκλησία μας τό βράδυ αὐτό τῆς Ἀναστάσεως. Ἐλᾶτε νά πάρετε Φῶς ἀπό τό ἀνέσπερο καί ἄδυτο φῶς, πού ἀνέτειλε ἀπό τόν Τάφο, καί δοξᾶστε τόν Χριστό, πού ἀναστήθηκε ἐκ τῶν νεκρῶν. Ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἡ νέα Ἀνατολή, ἡ Ἀνατολή πού δέν τήν περιμένει Δύση, γιατί ὁ Χριστός εἶναι τό Φῶς τό ἀληθινό, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο.

Μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὁ Λαός πού καθόταν στό πνευματικό σκοτάδι εἶδε φῶς μεγάλο καί γι' αὐτούς πού καθόντουσαν στή χώρα καί στή σκιά τοῦ θανάτου ἔλαμψε φῶς λαμπρό.

Τώρα τά πάντα γέμισαν φῶς, ὁ οὐρανός, ἡ γῆ καί τά ὑποκάτω τῆς γῆς. Ἄς γιορτάσει λοιπόν «πᾶσα κτίσις», ὅλη ἡ δημιουργία, τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γιατί αὐτή ἡ Ἀνάσταση εἶναι τό νέο καί ἀληθινό θεμέλιο τοῦ κόσμου.

Τώρα τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ φωτίζει ὅλο τόν κόσμο. Τώρα ὁ Ἄδης στενάζει καί βογγάει καί λέγει: **«Μέ συνέφερε νά μή δεχθῶ στά σπλάχνα μου τό Γυιό τῆς Μαρίας. Ἄδειασε τούς τάφους ὁ καρφωμένος πάνω στόν Σταυρό. Ἐγώ Τόν δέχθηκα σάν ἕνα ἀπό τούς νεκρούς καί Αὐτός κατάργησε τό κράτος καί τήν ἐξουσία μου»!**

Μέ τόνο θριαμβικό θά ρωτήσῃ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: **«Ποῦ εἶναι ἄδη τό κεντρί σου, μέ τό ὁποῖο κέντριζες καί θανάτωνες τόν ἄνθρωπο; Ποῦ εἶναι Ἄδη ἡ ἐξουσία σου; Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, καί**

σύ νικήθηκες. Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, καί κανείς δέν ἔμεινε στά μνήματα»!

Ὁ Χριστός ἔγινε καί εἶναι τό δικό μας Πάσχα. Τό δικό μας πέρασμα ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Πέρασε ἀπό τόν θάνατό μας, μᾶς ἔνωσε μαζί Του καί μᾶς **«διεβίβασε»**, μᾶς ὁδήγησε ἀπό τό θάνατο στή ζωή. Πόσο ὁμορφα ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, **«Πάσχα, Χριστός ὁ Λυτρωτής»**.

Ἐορτάζουμε τό Πάσχα σέ μιά περίοδο, πού πάλι τό σκοτάδι σκεπάζει τή γῆ καί τίς καρδιές μας. Αὐτοί πού θά ἔπρεπε νά ἀκτινοβολοῦν τό φῶς, ἐκπέμπουν σκοτάδι. Ἡ Παιδεία στόν τόπο μας ἔχει πλέον τελειώσει καί εἶναι ἀνίκανη νά φωτίσει καί νά νοηματίσει τήν ψυχή τῶν παιδιῶν μας. Ἡ κοινωνία μας εἶναι ἀκοινωνήτη χωρίς φῶς, ἀγάπη καί ἀλήθεια, τά παιδιά μας βουλιάζουν μέσα στήν πλήξη καί τήν ἀνία, ὅταν δέν γίνονται ἀντικείμενα αἰσχροῦς ἐκμετάλλευσης. Οἱ ἡγέτες τοῦ κόσμου παραπαίουν ἀνίκανοι νά ἀντιληφθοῦν τό σήμερα. Χιλιάδες ἄνθρωποι χάνουν τίς δουλειές τους καί βυθίζονται στήν ἀπόγνωση.

Σέ αὐτή τή δύσκολη ὥρα ἀκούγεται καί πάλι τό θεσπέσιο μήνυμα: **«Χριστός Ἀνέστη!»** καί μᾶς γεμίζει ἐλπίδα καί δύναμη. Μπορεῖ οἱ τύραννοι καί οἱ τυραννίσκοι τῆς ἐποχῆς, νά σταυρώνουν τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ὁ Χριστός Ἀνέστη!

Καί ἐμεῖς **«Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι»** προσκυνοῦμε Τόν Ἅγιο, τόν Κύριο, τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν μόνο ἀναμάρτητο. Προσκυνοῦμε τόν Τίμιο Σταυρό Του καί δοξάζουμε τήν Ἁγία Ἀνάστασή Του. Μέσα ἀπό τό Σταυρό Του, ἦλθε ἡ χαρά τῆς Ἀναστάσεως σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἡ προοπτική τῆς ζωῆς μας ἄλλαξε.

Τώρα μέσα ἀπό τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση μάθαμε ὅτι δέν εἶναι ἄξια τά παθήματα αὐτῆς τῆς ζωῆς μπροστά στή δόξα πού περιμένει τόν ἄνθρωπο. Τώρα μπορεῖ νά μᾶς πικραίνουν οἱ δοκιμασίες, οἱ ἀρρώστιες, οἱ ἀποτυχίες, ὁ θάνατος, ἀλλά δέν μᾶς συντρίβουν. Ὁ Σταυρός, ὅπως γιά τό Χριστό, ἔτσι καί γιά μᾶς, δέν θά εἶναι τό τέλος. Τόν πόνο γιά τόν θάνατο κάποιου ἀγαπημένου μας, τόν γλυκαίνει ἡ βεβαιότητα τῆς συνάντησής του μέ τόν Ἀναστημένο Χριστό.

Ὁ πόνος πού προκαλεῖ ἡ ἀρρώστια ἡ δική μας ἢ κάποιου δικοῦ μας, καθώς συναντιέται μέ τίς ὀδύνες τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, γίνεται ἀκτίνα ἀναστάσιμη καί δύναμη ὑπομονῆς. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ

Χριστοῦ γίνεται ἡ πηγή μιᾶς ἀκατάβλητης δύναμης, πού μᾶς κάνει νά στεκόμαστε ὄρθιοι στίς δοκιμασίες στίς θλίψεις, στήν ἀνεργία, στά ἀδιέξοδα μας.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ζοῦμε σέ δύσκολες ἡμέρες καί ὦρες, ἀλλά ἡμέρες καί ὦρες σημαντικές καί ἀποκαλυπτικές. Ὁ ἄνθρωπος προσπάθησε καί στίς δικές μας ἡμέρες νά θανατώσει τόν Θεό. Ἀλλά ὁ Θεός θανατώνει τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ σύγχρονος ἄθεος κόσμος προσπαθεῖ διαρκῶς καί μέ κάθε μέσο νά θανατώνει τόν Θεό. Ὅμως ὁ πολιτισμός αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι ὁ πολιτισμός τοῦ θανάτου καί τῆς σκουπιδοποίησης τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός ὁ κόσμος τελείωσε, δέν ἔχει νά προσφέρει τίποτα πλέον στόν ἄνθρωπο, παρά μόνο τόν εὐτελισμό καί τήν ἀπαξίωση του.

Ἀκριβῶς, ὅμως, σήμερα ὁ Θεός θανατώνει τόν θάνατο τῶν ἀνθρώπων καί χαρίζει τή ζωή ὅπως περίτρανα ἀποκαλύπτεται στό πρόσωπο τῶν δύο νέων Ἀγίων μας, **τῶν Ὁσίων πατέρων μας Παῖσιου καί Πορφυρίου**. Καί ἐνῶ τά νέα παιδιά μας διερωτῶνται ἂν ὑπάρχει ζωή **πρίν** ἀπό τόν θάνατο, ὁ Χριστός στά πρόσωπα τῶν δύο νέων Ἀγίων μας ἀποκαλύπτει ἕνα θάνατο γεμάτο ζωή. Ἡ σύγκριση εἶναι συντριπτική.

Ὁ Χριστός μᾶς ἔμαθε ὅτι πάντοτε τόν Σταυρό ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάσταση καί τήν θυσία ἀκολουθεῖ ἡ νίκη.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό κατ' ἐξοχήν ἀναρχικό γεγονός, πού ἀνατρέπει τίς ἀρχές καί τίς ἐξουσίες τοῦ κόσμου αὐτοῦ καί ἀποκαλύπτει τήν γύμνια τῶν ψευτοαναρχικῶν κηφήνων τῆς ἐποχῆς μας. Πρόκειται γιά μιᾶ ἀληθινή, οὐσιασική καί ὄντολογική χαρά, πού ἀνατρέπει τά δεδομένα τοῦ θανάτου καί δίνει νόημα καί ἀξία στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Τό νόημα εἶναι τό κατόρθωμα τῆς ζωῆς σάν ἀγάπη καί ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Νόημα μοναδικό! Ὅπως μοναδικός γιά τόν Θεό εἶναι ὁ κάθε ἄνθρωπος!

Ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ, λοιπόν, πρός τόν Ἀναστάντα Κύριο, ἅς δώσουμε τόν ἀσπασμό τῆς ἀγάπης ὁ ἕνας τόν ἄλλο, ἅς ἀφήσουμε τήν καρδιά καί τό νοῦ μας νά γεμίσουν ἀπό τό δικό Του φῶς, ἅς πάρουμε δύναμη ἀπό τήν δική του δύναμη.

Χριστός Ἀνέστη! Παιδιά μου ἀγαπημένα!

Ὁ Ἐπίσκοπός Σας

Ὁ Σιωνιτικὸς Παῖσιος